

25 anys després, tota l'OAS d'Alacant

La mort, a mans d'ETA, de Clément Perret, suposat cap dels GAL i antic membre de l'OAS, ha tornat a l'actualitat aquesta organització. EL TEMPS ha aconseguit un document extraordinari.

Joan Pomares

Nom: Francis. Primer cognom: Ferrer. Alias: «Antoine». Profesió: militar. És una fitxa interna de l'OAS, l'organització armada clandestina creada en 1961 per combatre la independència d'Algèria i de la qual tant s'ha parlat en els últims anys, a causa de la constant presència dels membres més veterans en les files de la ultradreta, els GAL o la màfia internacional mediterrània.

La fitxa és el retrat personal, la biografia en l'ombra «per a ús exclusivament intern», d'un militant anti-gaullista, combatent «per una Àlgeria francesa», que arribà a Alacant en els mesos estivals de 1962, fugint de qualsevol «venjança» revolucionària dels àrabs. És classificada amb el número 1 dels fulls especials i és una de les vint-i-vuit ara descobertes, i que compondrien tan sols la petita part d'un gran arxiu, d'un conjunt de documents, organigrames i cartes, la major part del qual, segons fons ex-OAS, hauria estat destruït. Cremat, exactament.

Aquests vint-i-vuit membres configurarien, amb tota seguretat, el comando OAS ubicat a Alacant. Un grup que només ara, al cap de vint-i-tres anys, ha quedat —com en la més eficaç batuda— al descobert. No debades el fitxer secret de l'organització ha restat tot aquest temps tancat a pany i clau en el silenci. Una agenda extraordinària, de la qual únicament hi ha hagut dues còpies. L'una, guardada zelosament per un altre membre de l'organització, actualment en lloc desconegut. I l'altra, confinada a un calaix dels fitxers franquistes de la comissaria d'Alacant, gràcies a l'home especialment autoritzat per la dic-

tadura per a establir relacions —com a cònsol— amb aquests guerrillers franco-algerians.

La part de la responsabilitat d'aquest comissari era, fonamentalment, atendre els milers de *pied-noirs* acabats d'arribar en els primers anys seixanta, i solucionar una gran quan-

titat d'irregularitats i situacions anormals, ja que «la majoria dels que es refugiaren a Alacant tenien problemes amb la justícia francesa», comenta un antic membre d'aquesta organització, que encara ens diu: «i uns altres perquè eren uns simples delinqüents, als quals les rígides lleis franceses molestaven.»

Radiografia d'un comando

Les fitxes ara descobertes per EL TEMPS formen un complet mosaic de dades. Una llista exhaustiva de detalls que aconsegueixen d'assenyalar un a un cada secret membre de l'organització. Així, per exemple: Fitxa número 14. Nom: Roland Cucit. Alias «Ernest». Nascut el 10 de desembre de 1940 a Sidi-Bel-Abbes (Orà), d'estat civil solter i de professió torner. Talla: un metre seixantaset centímetres. Cabell: castany clar.

Ulls: marrons. I no sols aquestes dades superficials. També la mesura del peu, la grandària del cap i del coll, la talla estàndard. I, al remat, les senyes particulars que permetran reconèixer-lo en qualsevol indret i identificar-lo en cas d'una possible suplantació: «*cicatriu a l'ull dret*». Un complet registre fisionòmic propi de l'arxiu d'un cirurgià.

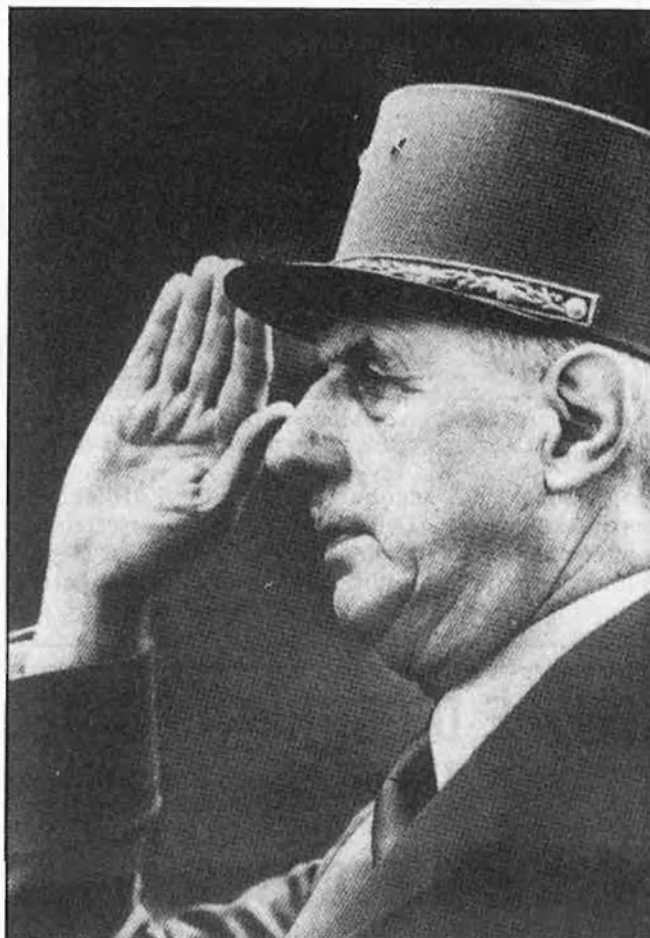
Ordenades rigorosament amb les seues múltiples anotacions, componen un conjunt de membres, tots homes, el rostre dels quals —al cap de 23 anys— és pràcticament impossible de revelar a partir de les fotografies que acompanyen cada banc de notes especialitzades. La radiografia de cadascun era també classificada amb altres dades calcades del millor codi de l'espionatge i de les trames policials. Però, en qualsevol cas, pròpies i normals dins de les claus d'un grup de disciplina i sacerdoci militar.

En efecte, la fitxa número 18, corresponent al militant OAS Antoine Ors, (a) «Fernand», nascut a la localitat de Sant Denis du Sig d'Orà i que compta amb 45 anys d'edat en l'actualitat, figura valorada, com la resta dels seus correligionaris, per una sèrie de qualificacions que parlen del seu comportament i la seua eficàcia

Charles Carpentier, àlia «Jules», membre durant sis anys de les Companyies Republicanes de Seguretat (CRS), damunt d'aquestes estimacions, figure una única i tràgica paraula, curiosament escrita en castellà i no en francès: «*Denunciante*». A partir d'ací, qualsevol desaparició o accident eren normals.

La funció «Delta»

Dels vint-i-vuit membres de l'OAS refugiats a Alacant sota la permissivitat oficial del govern de França, el Ministeri de l'Interior, la Direcció General de Seguretat i les autoritats locals, només nou havien nascut a l'Algèria. La resta, dinou activistes, eren originaris de moltes altres ciutats europees: Lorda, Bordeus, Estrasburg, Niça, o... Elx. I vint-i-dos, la gran majoria, eren encara fadrins en aquelles dates. Una cosa desitjada per l'organització, ja que permetia una major facilitat de moviments i de possibilitats per a

Dalt, de Gaulle, enemic públic número u dels comandos OAS/DELTA. Baix, atemptat terrorista de Biarritz.

en els serveis de l'organització. Així, el full d'aquest membre diu: Físic (estat de preparació): aprovat. Voluntat (capacitat de disciplina i decisió): aprovat. Comprensió: bona. Confiança (seguretat): bona.

I el full intern corresponent a Jean Yvés Dorac, (a) «Felix», nascut l'1 de juliol de 1938 a Perigús i de professió militar, apunta: Físic: molt bo. Voluntat: bona. Comprensió: molt bona. Confiança: bona. Dades conegudes únicament pels caps del comando i que permetien de poder triar perfectament els homes necessaris per a qualsevol acció especialment perillosa o compromesa. I fins i tot posar-los a prova.

Potser aquesta és la raó per la qual en la fitxa número 22, pertanyent a

traslladar-se i servir de ràpids contactes amb la resta dels comandos de la xarxa. Una xarxa estesa a diverses ciutats, amb una extensa infraestructura operacional, amb els principals pisos francs a Bilbao —a dues passes de la frontera francesa— i a Madrid —amb el centre-base de la «Casa de França, el lloc-marc de tota l'estratègia OAS ubicada a l'Estat espanyol—. I eren perseguits, no pel Servei d'Informació Militar (SIM) o el SECED, sinó pels serveis de contraespionatge francès, traslladats massivament al territori ibèric, en aquells anys, per a una caça implacable de l'OAS en tots els amagatalls.

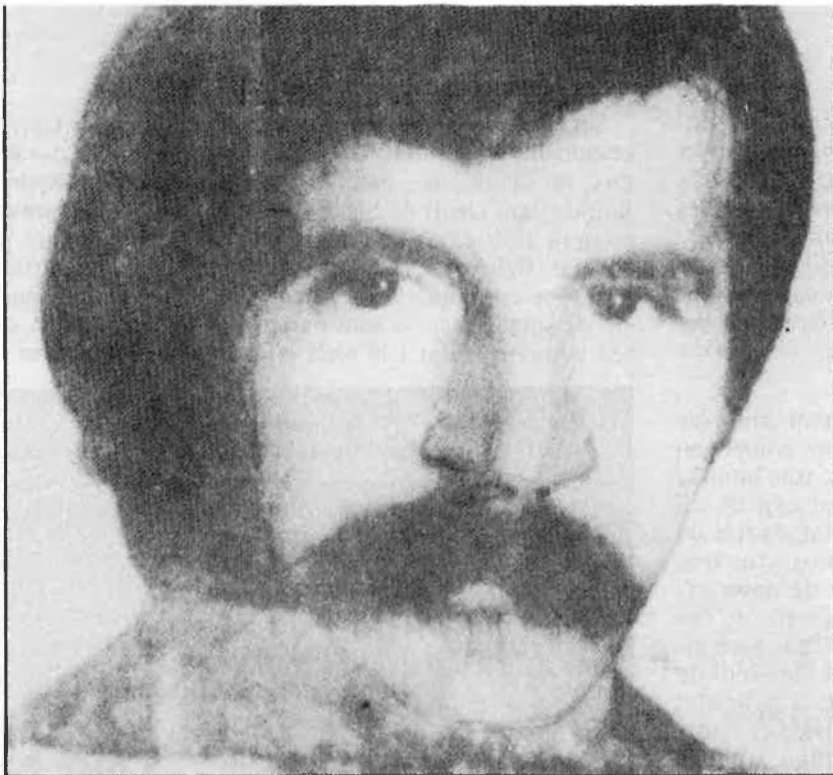
Entre tots aquest homes es poden trobar també els més diversos oficis: carnisseres, xofers, mestres o pintors. I militars. Els últims, evidentment,

desertors de l'exèrcit francès del president-general De Gaulle. Només un de tots ells és, d'altra banda, l'únic combatent OAS d'origen àrab: Chouaki Moualem, àlies «David», de 44 anys en l'actualitat, nascut a Tafaraoui-Orà i ex-legionari, com molts altres dels seus companys. Un renegat.

Però, sens dubte, el punt que més en destaca és la referència que en un altre dels apartats —«Observacions»—

acompanya la dissecció personal de cadascun d'aquests guerrillers.

En efecte, les fitxes números 3, 6, 10, 16, 17, 18, 22, 25, 26, i l'especial

Jean Pierre Cherid, un dels màxims responsables del GAL, on hi ha, també, veterans de l'OAS, i, ¿potser?, algun dels ex-membres de l'organització alacantina.

segona parlen de l'afiliació a «Delta». Els àgils i supersecrets comandos franco-algerians en el punt de mira dels quals hi havia perma-

décades arrere, d'un comando «Delta» —concretament el 20— fou, segons ell mateix afirma, un dels homes que atemptaren contra la vida de

mentment aquest sol i únic objectiu: «Matar De Gaulle».

«Delta» —diu un antic component d'aquests comandos localitzat a territori francès— eren grups de tres homes. Operàvem —explica— en forma de troica, de triangle: solament un d'ells podia conèixer el seu immediat superior. Així —justifica—, si aquest queia, es feia impossible que agafassen els altres.

Joseph Corso, integrant, dues

II ENCONTRE D'ESCRITORS DEL MEDITERRANI (Literatura i Societat)

II ENCONTRE D'ESCRITORS DEL MEDITERRANI (Antologia de poesia mediterrània)

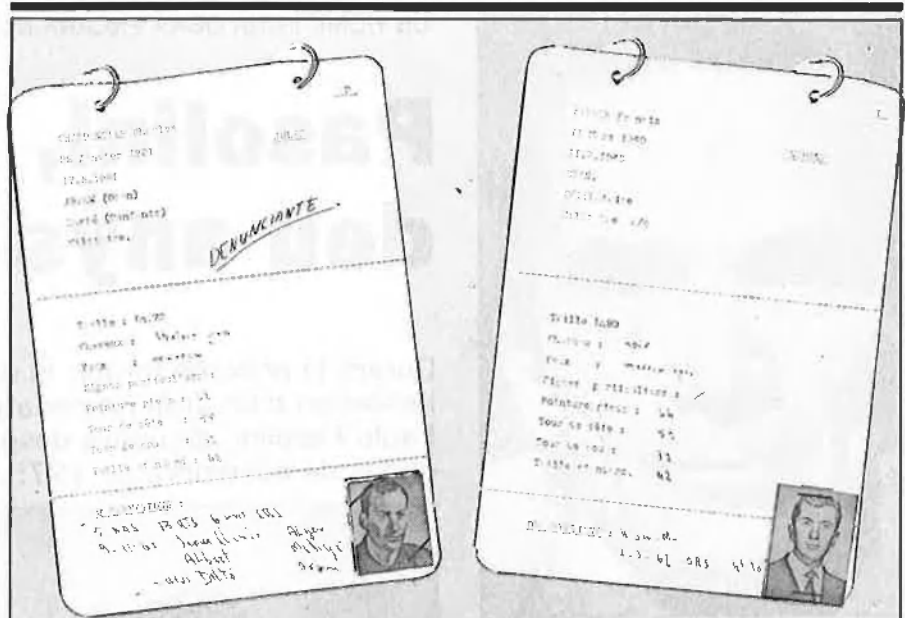
Excel·lentíssim Ajuntament de València-Delegació de Cultura

«l'home del gran nas». Atemptats que eren possibles gràcies a les armes robades a l'exèrcit francès i... al seu servei d'intel·ligència. Encara que alguns membres ex-OAS desmenteixen aquestes accions dels comandos especialitzats. «Delta» —afirmen— no va fer cap intent de matar De Gaulle. Fou l'OAS la qui ho intentà». Un d'aquests atemptats fallits va tenir lloc a la localitat de Clamart, i Bastien Thierry, el coronel que el dirigí, fou afusellat. A l'igual que els caps «Delta», per decisió d'un tribunal militar creat especialment a tal fi. Entre ells, el sergent Degueldre, el sergent Dovecar, el sergent Piegt...

«Vam optar pel terrorisme igual que l'FLN —apunta la nostra font— formant els comandos «Delta». I teníem un doble objectiu —precisa—: matar un cap de l'FLN o una personalitat francesa de les qui desitjaven la independència. Anàvem a per tots ells. Però també —afegeix— a per la policia francesa que ens atacava: un cap, un coronel, un comandant, etc. I, sobretot —explica—, a pel SAC, la «barbouze», la policia política que s'hi organitza contra nosaltres. Tiràvem principalment contra aquests del SAC. I era fàcil —comenta rient-se—, ja que se'ls notava de seguida que eren francesos de la metròpoli», mentre segueix parlant del Service d'Action Civique, creat per la incipient V República, les files del qual eren poblades de gàngsters, traficants, proxenetes i ultradretistes, incapaços de detenir-se davant de res.

Camuflats

Els anys han passat. Han cobert d'oblit els records del perill i l'olor incendiària de les pistoles. Submergits entre els grans del comerç o la hoteleria, camuflats en el negre món de l'especulació immobiliària, els llavors clandestins soldats de l'OAS poden ser avui els més insospitats senyors de «la Costa Blanca», empresaris i amos d'una economia que gira amb el turisme, potser amb un prefabricat passat democràtic que ha aconseguit ocultar la seua realitat de tirador contrainsurgent davant tot el món. Un passat pendent encara de descobrir i que la llum de la resta de l'arxiu que ha pogut sobreviure a la destrucció i al temps podrà donar a conèixer. Aspectes desconeguts d'una vella organització, la més recent postactivitat de la qual ha estat el terrorisme dels GAL. □

LA LLISTA D'UNA CONSPIRACIÓ

Heus ací els vint-i-vuit noms que configuren la llista del comando OAS ublcac a Alacant

Nom	Àlias	Natural de	Professió	Obser.
MOULIN, Pierre	Andre	Lorda	Estudiant	
CASTELLA, Jean	Alain	Bordeus	manobre	
ALBERT, Jacques	Bruno	Estrasburg	soldador elèctric	Delta
CARRILLO, René	Bernard	Bone	conduc.-maquinista	
EXPOSITO-PICON, Jean	Baptiste	Orà	mecànic	
GARCIA-LOUIS	Claude	Espanya	cambrer	Delta
LABORDI, Jean	Charles	Tolosa de Llenguadoc	magatzemista	
DELAVAL, Yvon	Charles	Nantes	mestre	
PIQUEMAL, René	Christophe	Bordeus	constructor	
MOULAN, Chouaki	David	Orà	carnisser	Delta
BERTRAN, Michel	Dominique	Orà	representant	
SANCHEZ, Jean	Daniel	Bordeus	xofer	
STELBLER, Albert	Emmanuel	Estrasburg	pavimentador	
CUCIT, Ronal	Ernest	Orà	torner	
ANDRE, Jean	Eugene	Bordeus	militar	
JULIEN, Victor	Fabien	Estrasburg	militar	Delta
DORAC, Jean-Yvés	Felix	Perigús	militar	Delta
ORS, Antoine	Fernand	Orà	empresari de la construcció	Delta
PEREZ GARCIA, Fco.	Henri	Elx	guixaire	Delta
XIMENEZ, Louis	Honore	Orà	xofer	
DAVANT, Michel	Hippolyte	Bordeus	xofer	
CHARPENTIER, Charles	Jules	Orà	militar	Delta
CHACON, Camille	Jerome	Orà	representant d'autos	
FUSTER, Jo. Antoine	Julien	Mostaganem	pintor	
MALDONADO, Gérard	Louis	Bordeus	sense ofici	Delta
ABADIE, Richard	Leon	Bordeus	xofer	Delta
FERRER, Francis	Antoine	Orà	militar	
DI MARTINO, Albert	Dominique	Niça	soldador-elèctric	Delta